

ŞEYH ABDURRAHMAN BİN NÂSİR ES-SA'DÎ

HALÎS SELEFÎ AKÎDE

EHLİ

SÜNNET

VE'L-CEMAAT

AKÎDESİ

*kitab ve sünnete
davet yayınları*

HALİS SELEFÎ AKİDE
EHLİ SÜNNET
VE'L-CEMAAT
AKİDESİ

ŞEYH ABDURRAHMAN BİN NÂSİR ES-SA'Dİ

EHLİ SÜNNET VE'L-CEMAAT AKİDESİ

www.kitabvesunnet.blogspot.com

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI

1435

HALİS SELEFÎ AKİDE
**EHLİ SÜNNET
VE'L-CEMAAT
AKİDESİ**

ŞEYH ABDURRAHMAN BİN NÂSİR ES-SA'DÎ

tercüme

Ebu Turab bin AbdurRahman es-Sivasi

tashih ve yayına hazırlama

Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat

kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKİFTİR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdederiz ve O'na istiane ederiz ve O'ndan mağfiret dileriz. Ve nefislerimizin şerlerinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur ve kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Ve Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve Muhammed'in O'nun kulu ve resûlu olduğuna şehadet ederim.

"Ey iman edenler! Allah'tan, sakınılması gerektiği şekilde sakının ve ancak müslümanlar olarak ölünüz."¹

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinizden sakının; kendi adına birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir."²

¹ Âl-i İmran Suresi, 102. ayet

² Nisa Suresi, 1. ayet

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin, ki amellerinizi ıslâh etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, o fevz'ul-azîm (en büyük mükâfat) ile kurtuluşa ermiş olur."^{3,4}

Emmâ ba'du: Muhakkak ki sözün en doğrusu Allah'ın kitabıdır ve yolların en güzeli de Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yoludur ve işlerin en şerlisi sonradan çıkarılanlardır ve her sonradan çıkarılan bid'attır ve her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de ateştedir. Ve ba'du:

Şeyh Abdurrahman bin Nâsır es-Sa'di (rahimehUllah) kendisi Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın Akîdesini/Halis Selefî Akîdeyi beyan ederek şunları söylemiştir:⁵

Şöyle ki onlar: Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resullerine, Ahiret gününe, hayrı ve şerri ile kadere iman ederler.

Onlar şehadet ederler ki: Rab, ilah ve ma'bûd olan, tüm mükemmelliklere tek başına sahib olan ancak Allah'tır. Dini yalnızca kendisine halis kılarak O (celle celaluhu)'ya

³ Ahzab Suresi, 70.-71. ayet

⁴ Sözümüze Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den sahih olarak rivayet edilen hacet hutbesi ile başladık. Ebu Davud (2118), Tirmizi (1105) ve İbni Mace (1892)'de tahrir edilmiştir. Senedi sahihtir.

⁵ Bknz.: Yayınlarımızdan: "Tevhid Ve Halis Selefi Akidenin Beyanı"

ibadet/kulluk ederler.

Ve derler ki: Şüphesiz ki Hâlık, Bâri', Musavvir, Rezzâk, Mu'tî, Mâni' ve tüm işlerin müdebbiri olan (sadece) Allah'tır.

Şüphesiz ki O (celle celaluhu), maksud olan, tevhîd edilen me'lûh ve ma'bûdtur. Ve şüphesiz ki O (celle celaluhu), kendinden önce hiçbir şeyin olmadığı Evvel'dir; kendisinden sonra hiçbir şeyin olmadığı Âhir'dir; fevkinde hiçbir şeyin olmadığı Zâhir'dir ve dûnunda hiçbir şeyin olmadığı Bâtın'dır.

Şüphesiz ki O (celle celaluhu), her mânâ ve itibarla, zâtının uluvvu/yüceliği ile, kadrinin uluvvu/yüceliği ile ve kahrının uluvvu/yüceliği ile aliyyul â'lâdır/yüceler yücesidir.

Şüphesiz ki O (celle celaluhu), azametini ve celaline layık bir istivâ ile, mutlak uluvvu/yüceliği ve fevkiyyeti/üstünlüğü ile Arş'ın üzerine istiva etmiştir. O'nun ilmi zâhirleri, bâtınları, ulvî ve süflî âlemi ihata etmiştir. O (celle celaluhu), ilmiyle kullarıyla beraberdir. O (celle celaluhu), onların tüm ahvalini bilir. O, Karîb'dir, Mücîb'dir.

O (celle celaluhu), zatıyla tüm mahlukatından ganîdir. Mahlukatın hepsi, tüm vakitlerde kendilerinin ve

ihtiyaçlarının var edilmesinde O (azze ve celle)'ye muhtaçtırlar. Göz açıp kapayınca kadar dahi kimsenin O (celle celaluhu)'ya muhtaç olmaması söz konusu değildir. O, Raûf'tur, Rahîm'dir. Öyle ki kullara (verilen) dînî ve dünyevî nimetler ve nikmetin giderilmesi ancak Allah'tandır. O (azze ve celle) nimetleri celbeden ve nikmetleri def' edendir.

Her gece, gecenin son üçte biri kalınca kullarının hacetlerini arzetmeleri için dünya semasına nüzûl etmesi O (celle celaluhu)'nun rahmetindedir. Buyurur ki:

"Kullarımdan kendimden gayrını istemiyorum. Kim bana dua ederse ona icabet ederim. Kim benden isterse ona veririm. Kim benden istiğfar dilerse onu bağışlarım."⁶

Bu, fecir doğana kadar (devam eder). O (celle celaluhu) dilediği gibi nüzûl eder ve irade ettiği gibi yapar:

"O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve o Semi'dir, Basir'dir."⁷

Ve onlar itikad ederler ki şüphesiz ki O (celle celaluhu) Hakîm'dir. Öyle ki şerîatında ve kaderinde tam hikmet

⁶ İmam Ahmed bunu Müsned'inde (4/16) rivayet etmiştir. Hadis Sahihtir, bir benzeri için bkz. Sahihu Suneni İbn Mace, 1367. hadis

⁷ Şûrâ Suresi, 11. ayet

O'nundur. O (celle celaluhu) hiçbir şeyi abes/boşa yaratmamıştır ve teşrî ettiği şeriatler ancak maslahatlar ve hikmetler içindir.

Şüphesiz ki O (azze ve celle), Tevvâb'dır, Afuvv'dur, Gafûr'dur. Kullarından tevbeyi kabul eder ve kötülüğü affeder ve O (celle celaluhu), tevbe edenlerin, istiğfar edenlerin ve inâbe edenlerin büyük günahlarını bağışlar.

O (celle celaluhu), kullarının az bir amelini bile meşkur olan/karşılıksız bırakmayan Şekûr'dur ve O (azze ve celle), şükredenlere fazlından ziyadeleştirir.

Onlar, O (celle celaluhu)'yu kendi nefsinin vasfettikleri ve Allah Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem)'in O'nu vasfettikleri ile vasfederler.

Kamil hayat, işitme, görme; kudret, azamet ve kibriyanın kemali; mecd, celal ve cemel; mutlak hamd gibi zâtî sıfatlarla; Rahmet, rıza, suht (gazaplanma, öfkelenme), kelâm gibi meşîet ve kudretine taalluk eden fiilî sıfatlarla (O (celle celaluhu)'yu vasfederler). Şüphesiz ki O, dilediği ile ve dilediği keyfiyetle mütekellimdir. O'nun kelimeleri bitmez/tükenmez ve yok olmaz.

Şüphesiz ki Kur'ân, Allah kelâmıdır ve mahluk değildir. O (Kur'ân), Allah'tan bidayet etmiştir ve O (celle celaluhu)'ya avdet eder.

O (celle celaluhu)'nun şu sıfatlarla mevsuf olması zeval bulmamıştır ve zeval bulmayacaktır: O, dilediğini yapar; dilediğince mütekellimdir; kaderî hükümleri ile şer'î hükümleri ile ve cezâî hükümleri ile kulları üzerine hükmeder; O, Hâkim'dir, Mâlik'tir; O'nun dışındakiler, kendisinin (azze ve celle) mülkiyeti altındadır ve O (celle celaluhu)'ya mahkumdurlar. Kullar, O (celle celaluhu)'nun ne mülkünden ne de hükmünden çıkabilirler.

Onlar, Kitab'ın getirdiğine ve Sünnetle mütevatir olan şu hususa iman ederler ki: Şüphesiz ki mü'minler, Rableri Tealayı ayan bir biçimde cehrî olarak görürler. O (celle celaluhu)'yu rü'yet nimeti ve O'nun rızasını kazanmak, nimetin ve lezzetin en büyüğüdür.

Şüphesiz ki kim İman ve Tevhîd'ten gayrı (bir hal üzere) ölürse o, Cehennem ateşinde ebedi olarak temelli kalır. Büyük günah erbabı ise tevbe etmeksizin, günahlarına keffaret ve (onlara) şefaathasıl olmadan ölseler, şüphesiz ki Cehenneme girselerde orada ebedi kalmazlar. Kalbinde hardal tanesi ağırlığınca iman olan kimse ateşte kalmaz ve oradan çıkar.

Şüphesiz ki iman, kalplerin akîdelerine ve (kalplerin) amellerine, uzuvların amellerine ve dilin kavillerine şâmdir. Kim bunları en kamil vecih üzere ikame ederse işte o kişi hakîkî mü'mindir ve o kişi sevabı haketmiş, ikabdan (cezadan) da selamet bulmuştur. Kim de bunları

eksik yaparsa onun da imanı eksik yaptığı ölçüde azalır. Bunun için, iman taatle ve hayır işlemekle artar; mâsiyet ve şer ile de azalır.

Allah'a istiane ederek dînî ve dünyevî faydalı işlerde sa'y ve çaba göstermek onların usûllerindedir. Onlar kendilerine faydalı olan hususlarda hırslıdırlar ve Allah'a istiane ederler. Ayrıca onlar, tüm hareketlerinde Allah'a ihlası gerçekleştirirler. Ma'bûd'a (karşı) ihlas, Resûl'e uyma ve yollarını takip eden müminlere nasihat etmek hususlarında Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ittibâ ederler.

Onlar, Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Allah'ın hidayetle ve bütün dinlere üstün kılmak için hak dinle gönderdiği kulu ve resûlü olduğuna şehadet ederler. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) mü'minlere nefislerinden daha evlâdır. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) nebîlerin hâtemidir/sonuncusudur; insanlara ve cinlere beşîr/müjdecî ve nezîr/uyarıcı olarak, O (celle celaluhu)'nun izniyle Allah'a davetçi ve aydınlatan bir kandil olarak gönderilmiştir. Allah, O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i din ve dünya salâhı için; mahlukatın Allah'a ibadeti/kulluğu (hakkıyla) yapmaları için ve bu hususta O (celle celaluhu)'nun rızkıyla istiane etmeleri için göndermiştir.

Onlar, O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in halkın en âlimi ve en sâdıkı olduğunu, onlara en nasihat edici ve beyan

cihetinden en azîmi olduğunu bilirler ve O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i ta'zim ederler ve severler ve O'nun sevgisini tüm mahlukatın sevgisinin önüne geçirirler ve dinlerinin asıllarında/temel esaslarında ve fûrûsunda O'na ittiba ederler.

O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kavlini ve hidayetini herkesin kavlinin ve kılavuzluğunun önüne geçirirler.

Allah'ın, hiç kimsede cem' etmediği faziletleri, hususîyeti ve kemalatı O Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem) için cem' ettiğine itikad ederler. O (sallAllahu aleyhi ve sellem), makamca mahlukatın en üstünüdür; şan bakımından onların en azîmidir; her fazilette onların en kâmilidir. Ümmetine delâlet etmediği/göstermediği hiçbir hayır ve ümmetini sakındırmadığı hiçbir şer kalmamıştır.

Aynı şekilde onlar, Allah'ın inzal ettiği her kitaba ve Allah'ın gönderdiği her resûle iman ederler ve O (celle celaluhu)'nun resûlleri arasında fark gözetmezler.

Onlar, kaderin tümüne, kulların hayrıyla şerriyle tüm amellerini Allah'ın ilminin ihâta ettiğine, bunların kalemiyle cereyan ettiğine, O (celle celaluhu)'nun meşîetinin bunları tenfiz ettiğine/meydana getirdiğine, bunların O'nun hikmetine tealluk ettiğine iman ederler. Öyle ki O (celle celaluhu), kulları için kudret ve irade yaratmıştır. Kulların sözleri ve fiilleri, meşîetlerine göre

bunlarla (kudret ve irade ile) vaki olur. Allah onları herhangi bir şeye zorlamamıştır. Bilakis onlar muhtar bırakılmışlardır/seçme hakkına sahiptirler. (Allah celle celaluhu) mü'minlere özel olarak kendilerine imanı sevdirmiş, kalplerinde imanı süslemiş, adaleti ve hikmeti gereği kendilerine küfrü, fasıklığı ve isyanı kerih göstermiştir.

Ehli Sünnet'in Usûllerinden: Onlar, Allah için, Kitabı ve Resûlü için, müslümanların imamları ve âmmesi için nasihat görevini yerine getirirler; şeriatin gerektirdiği biçimde emri bi'l-ma'ruf ve nehyi ani'l-münker yaparlar; ana-babaya iyilik yapmayı, sılai rahmi, komşulara, kölelere ve muamelede bulunulan kimselere ve hak sahiplerine ve tüm mahlukata ihsan etmeyi emrederler.

Onlar ahlakın keremli ve muhsin olanına davet ederler, ahlakın kötü ve rezil olanlarından nehyederler.

Onlar, mü'minlerin iman ve yakîn bakımından en kâmil olanlarının amel ve ahlak cihetinden en iyi, sözlerinde en sadık, her hayra ve fazilete en çok yol gösterenler ve her rezil/çirkin şeyden en uzak olanların olduğuna itikad ederler.

Onlar, bu konuda, sıfatlarında ve kemale erdirici unsurlarında Nebî'lerinden geldiği üzere dinin teşriini yerine getirmeyi emrederler; onu bozan ve noksan kılan

şeylerden de sakındırırlar.

Onlar, Allah yolunda cihadı, iyi ile ve facir ile beraber geçerli olarak görürler. Şüphesiz ki cihad, dinin en zirvesidir. (Cihad iki kısımdan oluşur:) İlim ve hüccet cihadı, silah cihadı... Şüphesiz ki tüm imkânlarla ve güç yetirildiği kadarıyla dini müdafaa etmek her müslümana farzdır.

Müslümanların kelimesini cem' etmeye teşvik etmek; kalplerinin birbirine yakınlaştırılması ve ülfet ettirilmesi hususunda gayret göstermek; bölünmeden, düşmanlıktan ve birbirlerine buğz etmelerinden sakındırmak için tüm vesilelere ulaşmak onların usûllerindedir.

Halkın kanlarına, mallarına, ırzlarına ve tüm haklarına eziyet etmekten nehyetmek; tüm muamelelerde adaleti ve insafı emretmek; onlar hakkında ihsan ve fazileti seçmek de onların usûllerindedir.

Onlar, ümmetlerin en faziletlisinin Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ümmeti olduğuna, bu ümmetin en faziletli kişilerinin de Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı olduğuna, hassaten de hulefa-i râşidînin, kendilerine Cennet'le şahitlik edilmiş olan 10 kişinin, Bedir ehlinin, Rıdvan Bey'atı ehlinin, muhacir ve ensardan önce geçenlerin olduğuna iman ederler. Onlar sahabeyi severler ve bu hususta Allah'ın dinine bağlıdırlar.

İyiliklerini yayarlar, onların kötülükleri hakkında birşey söylenirse sükût ederler.

Hidayet alimlerine, adil imamlara, dinde ve çeşitli faziletlerde müslümanlar üzerinde üstün makamlarda olanlara hürmet ile Allah'ın dinine bağlılık gösterirler. Allah'tan onları şekkten/şübhecilikten, şirkten, bölünmeden, nifaktan ve kötü ahlaktan korumasını, kendilerini ölene kadar Nebî'lerinin dîni üzere sabit kılmasını dilerler.

Onlar, bu usûllerin tümüne iman ve itikad ederler ve (başkalarını da buna) davet ederler.

Onlar, Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Allah'ın hidayetle ve bütün dinlere üstün kılmak için hak dinle gönderdiği kulu ve resûlü olduğuna şehadet ederler. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) mü'minlere nefislerinden daha evlâdır. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) nebîlerin hâtemidir/sonuncusudur; insanlara ve cinlere beşîr/müjdecî ve nezîr/uyarıcı olarak, O (celle celaluhu)'nun izniyle Allah'a davetçi ve aydınlatan bir kandil olarak gönderilmiştir. Allah, O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i din ve dünya salâhı için; mahlukatın Allah'a ibadeti/kulluğu (hakkıyla) yapmaları için ve bu hususta O (celle celaluhu)'nun rızkıyla istiane etmeleri için göndermiştir.